

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA

ZPRAVODAJ ZNOJEMSKÝCH FARNOSTÍ

ČERVEN 2009

č. 6

KDYŽ MÁME POZVÁNÍ NA HORY

Hory zvou k dobývání i k odříkání a přesto v letních měsících o dovolené nebo na vycházkách k nim vzhlížíme, nebo se k nim vydáváme.

Ve své velikosti, někdy majestátní, jsou znamením pozdvižení lidské duše nad ruch pozemských aktivit, nad hřích a lidské radosti. Velkolepě se tyčí k obloze. Všichni, kdo na ně vystupují, poznávají a prožívají napětí, které vyzařuje panenská nedotknutelnost hor. Očišťují lidskou přirozenost od špatných sklonů a vášní. Nedotknutelné vrcholy hor hovoří o Bohu, který je mocný na výsosti.

A tak lidé vystupující do ticha a poznávají přitažlivost hor, jejichž vrchol je „trůnem Boží vznešenosti“. Mohou to být významná místa pro setkání s Bohem. Hluboké, tiché nebo osamělé a nebetyčné hory tvoří důstojný rámec těchto setkání.

I dějiny spásy znají taková místa, jež mají velký duchovní význam, jako např. hora Sinaj – hora nepochopitelnosti a transcendence Boží, hora Karmel – cesta k adoraci pravého Boha, hora Tábor a jiné, když Kristus tráví hodiny i noci v osobním rozhovoru s Otcem,...

Právě na osamělých a vysokých horách se člověka může dotýkat přesah nejen

hor, ale hlavně samotného Boha. V člověku vyvstane smysl pro jeho nepochopitelnost, něco z bázně Boží. Je to jako malá Boží hra, v níž Bůh pošetilému sebestímu človíčku ozřejmil svou majestátnost, jako na oné hoře Sinaj, kdy se ve své

lásce snížil k člověku, obdaroval ho, ale zůstává neobsáhnutelný. Hodný úžasu a úcty! Pokora je označována jako základní duchovní postoj a ta je často nemožná bez silné zkoušky, v níž se zakouší přesahující Boží vláda neboli ona transcendence Boží. V této skutečnosti ztrácí lidská sláva a pošetilé hodnoty svůj lesk, mé sobecké plány a ambice znehodnocují ony úseky mého života, ... a najednou se zmenšuje naše opovážlivost a „samozřejmost“. Ne nám přísluší to nebo ono, nýbrž Bohu; vždyť i Mojžíš a Eliáš si zahalili svou tvář, Izaiáš

byl přesvědčen, že je ztracen,.. (Ex 3,6; 1král 19,13; Gn 15,12; Iz 6,5;..)

Důkazy Boží blízkosti nás nesmí nechat zapomenout, že Bůh je „Svatý“ svým bytím, božstvím a slávou. Ježíši Kristu je tatáž plnost slávy Otce. Není potřeba

mnoha slov, ale spíše vnitřní pravda a uznání.

„Aby poznali od slunce východu až na západ, že kromě mne nic není. Já jsem Hospodin a jiného už není“ (Iz 45,6)

o. Cyril OP

MĚSÍČNÍ ÚVAHA

PAVEL Z TARSU

Generální audience Benedikta XVI.

Skončili jsme naše úvahy o dvánácti apoštolech, které povolal sám Ježíš během svého pozemského života. Dnes si přiblížíme postavu Pavla z Tarsu, který byl povolán samotným Pánem, aby i on byl opravdovým apoštolem.

Je nazýván „třináctým apoštolem“ – a opravdu, on velmi trvá na tom, že je pravý apoštol, protože ho povolal Zmrtvýchvstalý, nebo přímo „první po Jediném“. Jistě, po Ježíšovi je osobností počátků, o níž jsme nejvíce informováni. Vždyť máme nejen vyprávění, které Lukáš zaznamenává ve Skutcích apoštolů, nýbrž i hrst Listů, které pocházejí přímo z jeho ruky a které odhalují jeho osobnost i myšlení bez prostředníků. Lukáš nás informuje, že jeho původní jméno bylo Šavel (srv. Sk 7, 58; 8,1 atd.) ba v hebrejštině Saul (srv. Sk, 9, 14. 17; 22, 7, 13; 26, 14), jako král Saul (srv. Sk 13, 21), a byl to žid z diaspory, neboť město Tarsus leželo mezi Anatólií a Sýrií. Dost brzo odešel do Jeruzaléma, aby dů-

kladně studoval mojžíšský Zákon u nohou velkého rabína Gamaliela (srv. Sk 22, 3). Vyučil se hrubému ručnímu řemeslu, výrobce stanů (srv. Sk 18, 3), jež mu později umožňovalo postarat se o svou výživu, aniž by zatěžoval církev (srv. Sk 20, 34; 1 Kor 4, 12; 2 Kor 12, 13-14).

Rozhodujícím pro něho bylo, že poznal společenství těch, kteří se prohlašovali za Ježíšovy učedníky. Od nich se dověděl o nové víře, – o nové „cestě“, jak se říkalo, – jež nekladla do středu Boží zákon, jako spíše osobu Ježíše, ukřižovaného a zmrtvýchvstalého, s nímž bylo spojeno odpuštění hříchů. Jako horlivý žid považoval toto poselství za

nepřijatelné, ba pohoršlivé a cítil tedy povinnost pronásledovat následovníky Krista také mimo Je

rusalém. Bylo to právě na cestě do Damašku, na počátku 30. let, když Šavel, podle svých slov „byl uchvácen Kristem“ (Fil 3, 12). Zatímco Lukáš o tomto faktu vypráví s velkým množstvím podrobností, – jak se ho dotklo světlo Zmrtvýchvstalé-

ho a jak zásadně změnilo celý jeho život – on jde ve svých listech přímo k podstatnému a mluví nejen o vidění (srv. 1 Kor 9, 1), nýbrž o osvětlení (srv. 2 Kro 4, 6) a především o zjevení a povolání v setkání se Zmrtvýchvstalým (srv. Gal 1, 15-16). Však se také výslovně definuje „povoláný za apoštola“ (srv. Řím 1, 1; 1 Kor 1, 1) nebo „apoštol z Boží vůle“ (2 Kor 1, 1; Ef 1, 1; Kol 1, 1), jakoby podtrhoval, že jeho obrácení nebyl výsledek nějakého rozvíjení myšlenek, úvah, nýbrž plod Božího zásahu, nepředvídatelné Boží milosti. Od té doby všechno, co dříve pro něho mělo hodnotu, se paradoxně stalo, podle jeho slov, ztrátou a bezcenným brakem. (srv. Fil 3, 7-10). A od té chvíle byly všechny jeho síly výlučně postaveny do služby Ježíše Krista a jeho evangelia. Jeho existence bude od té doby životem apoštola, který se chce stát „všem a vším“ (1 Kor 9, 22) a to bezvýhradně.

Z toho pro nás vyplývá důležitá lekcce: to, na čem záleží, je postavit do středu svého života Ježíše Krista, aby naše identita byla podstatně poznamenána setkáním a společenstvím s Kristem a jeho slovem. V jeho světle je každá jiná hodnota znovu získána a očištěna od eventuálních škvár.

V apoštolátu Pavla nechyběly obtíže, kterým s odvahou čelil pro lásku ke Kristu. On sám vzpomíná, jak působil: „lopotil jsem se mnohem více ... dostal jsem se do žaláře častěji ... týrání jsem zakusil nad veškerou míru ... často v nebezpečí smrti...: třikrát jsem byl bit pruty, jednou jsem byl kamenován, třikrát jsem ztroskotal ... často v nebezpečích na řekách a na cestách, v nebezpečích od lupičů, v nebezpečích od vlastního národa, v nebezpe-

cích od pohanů, v nebezpečích ve městě, v nebezpečích na poušti, v nebezpečích na moři, v nebezpečích mezi falešnými bratry; k tomu vyčerpávající práce, mnohé bezesné noci, hlad a žízeň, časté posty, zima a chatrné oblečení. A nad to všechno každodenní nával ke mně, starost o všechny církevní obce“ (2 Kor 11, 28-28). Z jednoho úryvku v Listu Římanům (srv. 15, 24-28) vysvítá záměr vypravit se až do Španělska, na konec Západu, aby všude hlásal evangelium až do posledních končin tehdejšího známého světa. Jak neobdivovat takového muže? Jak neděkovat Pánu, že nám dal apoštola takové velikosti? Je jasné, že by nemohl čelit tak obtížným situacím a často beznadějným, kdyby tu nebyl důvod absolutní hodnoty, před nímž se žádná hranice nemůže považovat za nepřekročitelnou.

Vždyť apoštol vydá svrchované svědectví krve za císaře Nerona v Římě, kde uchováváme a uctíváme jeho ostatky. Papež Klement Římský, o něm píše v posledních letech 1. století: „Pro žárlivost a nesvornost byl nám Pavel nucen ukázat, jak se dosáhne odměny za trpělivost... Po tom, co kázal o spravedlnosti v celém světě a po tom, když dospěl na nejzazší hranice Západu, vytrpěl mučeníctví před vladaři; tak odešel z tohoto světa a dospěl na svaté místo a stal se tak největším vzorem vytrvalosti“ (Korint'ánům 5). Kéž nám Pán pomáhá uvádět do praxe vybidnutí, které nám apoštol zanechal ve svých listech: „Napodobujte mne, jako já napodobuji Krista“ (1 Kor 11, 1).

*Přeložil J. Koláček, SJ
(redakčně kráceno)*

Ovocem ducha je láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tičnost a zdrženlivost. (sv. Pavel: Gal 5, 22-23)

NĚCO ZNOJEMSKÉ HISTORIE

Hrádek u Znojma

děkanství znojemské

Naši cestu po kostelích s patrociniem sv. Petra a Pavla ve znojemském regionu zakončíme v Hrádku u Znojma. Je to městečko lokačního typu na moravsko-rakouském pomezí na levém břehu středního toku řeky Dyje, která dnes teče jižně od městečka ve vzdálenosti cca 0,2 km. Původní tok řeky ochraňoval osadu a přemyslovské hradisko ze tří stran svými bahnitými rameny a často měnil svoje koryta. Proto na přelomu 15. a 16. století byl tok řeky upraven hrázemi do průběhu dnešního koryta.

Původní přemyslovské hradisko zaniklo v bojích mezi roky 1237 - 1242. Podle listinných pramenů bylo v Hrádku tržiště a na mostě přes hlavní tok řeky se vybíralo mýto. Od roku 1460 měl Hrádek společného vlastníka se sousedními. Jaroslavci. Obě osady byly vlastně pohraničními pevnostmi proti rakouským vévodům. Patronátní právo ke kostelu v Hrádku příslušelo však až do 20. století rytířskému řádu Johanitů v nedalekém rakouském Mailbeku.

Hrádecký kostel sv. Petra a Pavla je postaven na ostrožně dnes částečně zpevněné vysokou kamennou zdí. Plocha ostrožny byla využita až do r. 1775 jako hřbitov a dodnes je vymezena zdí. Na východní straně směrem k faře je barokní brána s mřížemi s letopočty a na římse brány jsou sochy sv. Petra, sv. Pavla a sv. Salvátora z dílny brněnského sochaře Andrease Schweigela /1735-1812/. U severozápadního nároží bývalého hřbitova je románský karner z 2. poloviny 13. století. Je to dvoupodlažní centrála s drobnou nepravidelnou apsidou na východní straně. Je vyžděna z lomového kamene. V horním podlaží je dnes kaple sv. Oldřicha, ve spodní části je kostnice /ossarium/. Na prostranství před branou je postavena barokní budova fary, která byla postavena r. 1737 za faráře Jos. Ant. Hladika /1734-1750/. Na volné ploše mezi farou a branou je dnes osazeno sousoší Velké Kalvárie z r. 1747 a sloup Nejsvětější Trojice. Kalvárie byla na toto místo přemístěna r. 1984 z velmi frekventované křižovatky při jezdových silnic.

Kostel sv. Petra a Pavla stojí uprostřed na ostrožně zabírající plochu býv. hřbitova, na kterém se pohřbívalo až do r. 1775. Je to stavba z doby pozdního baroka a byla postavena v letech 1761-1764 za faráře Hyerinima Kerltha, na místě původního kostela, který se připomíná již k r. 1227. Jako stavitel dnešního objektu je uváděn brněnský Bartoloměj Zindtner (1711-1773). Z původní stavby je zachováno jádro věže. Kostel je orientovaná podélná jednolodní stavba, zakončená od-

sazeným půlkruhovým kněžištěm. Při presbytáři stojí na severní straně věž, na protilehlé jižní straně je sakristie s oratoří v patře. Hlavní vstup do kostela je na západní straně.

Velice hodnotné vnitřní vybavení kostela pochází z doby výstavby a podílel se na něm malíř Franz Anton Maulbertsch a sochařské dílny Andrease Schweigela a Václava Böhma. V interiéru jsou tři oltáře; Na hlavním oltáři na pozadí sloupového retabula je zasazen obraz Loučení sv. Petra a Pavla z r. 1767 od rakouského malíře Franz Antona Maulbertsche /1724-1796/, sochařské doplňky provedla dílna Andrease Schweigela /1735-1812/. V obou čelných koutech lodi jsou protějškové dvojice bočních oltářů Panny Marie a

sv. Jana z Nepomuku rovněž od malíře F. A. Maulbertsche z r. 1775. Obrazy byly v roce 1977 ukradeny, nalezeny v Rakousku a po opravě v roce 1984 vráceny zpět na oltáře. Interiér kostela doplňují vyřezávané rokokové chórové a kostelní lavice, zpovědnice, kredenční skříň v sakristii, mramorová kalichová křtitelnice, kazatelna a celá řada dalších výtvarných artefaktů.

V letech 1979-1995 byl celý areál – kostel i fara – pečlivě opraven péčí tehdejšího správce farnosti P. Stanislava Krátkého, dnes probošta u Sv. Václava v Mikulově.

V. Pavlík

CHARITA

Trhy chráněných dílen na Vyšehradě 16.5.2009

Již poněkolkáté se Ateliér Samuel Znojmo zúčastnil Trhů chráněných dílen na Vyšehradě, tokráte společně s Dílnou sv. Kláry.

Zpočátku nám sice nepřálo počasí, ale nec se celý den hezky vydařil a my máme velikou radost, že se naše výrobky líbí a jdou dobře na odbyt.

Pálení čarodějnic

Klienti Ateliéru Samuel společně s klienty Denho stacionáře sv. Damiána přivítali 30.4. jaro pálením čarodějnic. Sluníčko nám hezky hrálo, opekli jsme si špekáčky, zahráli na hudební nástroje a zazpívali si a nezapomněli jsme si ani zasportovat.

A nakonec jsme tu bosorku upálili, takže nás čeká krásné jaro i léto.

Ateliér Samuel a ZŠ Pražská

Již třetím rokem jsme uspořádali 7. Května 2009 v prostorách ZŠ Pražská prodejní výstavku ke Dni matek. Tato akce je námi velmi oblíbená svou přátelskou atmosférou a děti ZŠ mají možnost koupit pro své maminky nějaký drobný dáreček, kterým je jistě potěší.

*Jana Svobodová
vedoucí ateliéru Samuel*

DOPIS NEMOCNÝM - NEJEN NEMOCNÝM

JSEM TU

Potřebuješ mne? Jsem tu!

Ty mne nevidíš. Ale já jsem světlem tvých očí.

Ty mne neslyšíš, a přece mluvím tvým hlasem.

Ty mne nepocit'uješ, i když jsem silou tvých paží.

Tvořím, i když nerozumíš mému dílu.

Nejsem neznámou vidinou, nejsem tajemstvím.

Když do klidu se pohroužíš, v hlubinách svého nitra mne poznáš vírou a intuicí.

Jsem tu, na dotazy tvé odpovídám.

Když mne potřebuješ, jsem tu.

I když se ke mně neznáš, jsem tu.

I když máš pocit naprosté osamělosti, jsem tu.

I když strach tě jímá, jsem tu.

I když bolestmi trpíš, jsem tu.

Jsem tu, když medituješ, i když jsi tich.

Jsem v tobě a ty jsi ve mně.

Pouze tvá mysl mne od tebe odlučuje.

Jen v ní vzniká to, co nazýváš mým či tvým.

A jen v mysli mne poznáváš a mou přítomnost prožíváš.

Ulev svému srdci, zbav se všeho strachu.

I když ze správné cesty sejdeš, jsem tu.

Sám od sebe nic nezměníš, se mnou spojen vše dokážeš.

Jsem všude a ve všem.

I když v něčem nepoznáváš dobro, dobro je tu, neb Já jsem tu.

Jsem tu, protože tu mám být, neboť jsem.

Pouze ve mně svět má smysl.

Pouze mnou vše se v tvary obléká.

Pouze mnou celý svět ve svém vývoji pokračuje.

Jsem zákonem tvého života.

Jsem zákonem, o nějž se opírá běh hvězd a růst buněk.

Jsem láskou, která zákon naplňuje, jsem mír.

Jsem oporou tvé lásky.

Jsem tvou jistotou, tvým klidem.

Ty a Já jedno jsme.
Jsem. A i když marně budeš hledat,
věř, nejsi beze mne.
A i když tvá víra ve mne je nejistá,
má víra v tebe je neochvějná.

Protože tě znám.
Protože tě mám rád.
Milovaný jsem tu!

J. D. Freeman je spolupracovníkem Missourské křesťanské školy Umity. Báseň byla napsána pod dojmem blízkého úmrtí jeho manželky. Astronaut James Irvin zanechal tuto báseň napsanou na nezničitelném plátně při letu Apolla 16 na povrch měsíce. J. D. Freeman mu ji věnoval jako svému dobrému příteli. Netušil ovšem, že J. Irvin vzal tuto báseň při letu Apolla s sebou na měsíc. Sdělili mu to telefonicky z NASA v Hustonu. Z toho je patrné, co pro astronauta J. Irvina tato báseň znamenala.

MLÁDÍ SV. KLEMENTA MARIA HOFBAUERA

Přednáška – Znojmo, děkanství u sv. Mikuláše – 15.3.2009 (pokračování)

Ovdovělá paní Marie Hofbaue-rová se musela snažit vést své děti co nejdříve k samostatnému životu. Proto i nejmladšího z nich zavedla do blízkého Znojma, aby se tam vyučil řemeslu. Tak nastoupil Klement ve svých necelých šestnácti letech 31. března roku 1767 k mistru pekařskému Františku Dobšovi do učení, jak nám

toto datum dokládá cechovní kniha. Jeho dům se dodnes zachoval, stojí na Václavském náměstí a má číslo 3. Na jeho průčelí je umístěna dvojjazyčná pamětní deska, která upomíná na největší duchovní osobnost evropského formátu, která kdy v tomto městě žila. Mladý učeň zde prožil tři šťastné roky (1767 – 1770). V rodině svého mistra, u níž i bydlel, si ho všichni velmi oblíbili pro jeho píli i přívětivost a vzorné chování. Starali se o něj jako o

vlastního syna. Bývalo tam veselo, rádi se zasmáli a hodně se zpívalo. Zřejmě tam se Klement naučil zpívat „z listu“.

Známa je scéna, která našeho světce velmi pěkně charakterizuje. Jeho úkolem bylo kromě práce v pekárně také roznášet pečivo. Pětiletý Dobšův synek, kterému se Klement hodně věnoval a vyprávěl mu různé biblické příběhy, ho doslova miloval, a proto s ním chtěl být i na obchůzkách po městě. Aby se nemusel s chlapcem stále zdržovat, nosil ho často na ruce. Lidé pak za pekařským učněm s nůši na zádech a s dítětem v náručí volali: „Hle, svatý Kryštof!“ On tato slova nepochopil a tak se ptal paní mistrové, co vlastně znamenají. Když mu vysvětlila, že svatý Kryštof přenášel z lásky k Bohu lidi přes řeku a že podle legendy k němu přišel jednou i sám Ježíš a dal se od něho jako malé dítě přenést na druhý břeh, tu si svatý Klement povzdechl: „Kéž bych i já byl jednou Kryštofem a mohl jako kněz ve svých rukou nosit Pána.“ Tato událost nám dokládá, jak už od mládí toužil po duchovním povolání. Jenže ta cesta k ně-

mu byla tehdy pro chudobného chlapce hodně dlouhá...

Už během učební doby se v něm ozvala velká touha vykonat pouť do Říma. Tu uskutečnil asi v roce 1769, kdy se vydal ještě s dalším pekařským tovaryšem na cestu k Tibeře. Byl to Peter Kunzmann pocházející z jižního Německa, prostý chlapec, ale s dobrým srdcem. Tím vzniklo přátelství na celý život. Putovali přes Alpy do Říma i nazpět pěšky, což bylo mimořádně obtížné. Vžijme se do tehdejší situace, kdy byly všude jen špatné cesty a nebylo málo různých nebezpečí. Co to však znamenalo pro srdce mladého člověka plného nadšení! Musíme se s obdivem sklonit nad houževnatostí a nezlomnou vůlí sv. Klementa, když víme, že za svůj život vykonal pouť do Říma celkem čtrnáctkrát, z toho osmkrát pěšky. Podobně putoval i do známé svatyně Mariazell ve Štýrsku. Obyčejně chodil s jedním nebo dvěma přáteli. Namáhavá cesta do Věčného města jim trvala asi 400 hodin.

Po návratu ze své první římské pouti Klement začal pracovat jako pekařský pomocník v premonstrátském klášteře Louka. Kněží, kteří spravovali tasovickou farnost, patřili rovněž k louckým kanovníkům, takže zde můžeme předpokládat určité vazby. Tento věhlasný klášter založený už v roce 1190 v těsné blízkosti Znoj-

ma byl významným centrem duchovního života, vzdělanosti i vědeckého bádání pro celou zdejší oblast. Nyní mu poskytl nejen dobrou práci, ale i díky chápajícímu opatu Řehořovi také nižší vzdělání. Ten totiž zřejmě rozpoznal mladíkovu touhu a umožnil mu proto navštěvovat klášterní školu, tedy čtyři latinské třídy, což odpovídá dnešnímu nižšímu gymnáziu. Aby se mohl při práci více učit, ustanovil ho svým komorníkem a sluhou v refektáři.

Už první rok pobytu sv. Klementa v Louce – 1770, byl náročný. Stále byly cítit následky sedmileté války. Města i vesnice byly zpusťšené, všude byl nedostatek pracovních sil, pole zůstala neobdělána. Neobyčejné sucho a špatné žně dokonaly zbytek. K všeobecné bídě přibyla v následujícím roce ještě epidemie tyfu, která si vyžádala nepřehledné množství životů. Premonstráti, podobně jako za války, lidem zase pomáhali, jak se dalo. Před branou kláštera denně celé zástupy čekaly na kousek chleba. Náš pekařský tovaryš často sám v noci mísil těsto, aby utišil hlad těchto ubožáků a k tomu si sám ještě ukládal různé skutky kajícínosti. Velké pekařské necky, které tehdy používal, se dodnes zachovaly a jsou součástí expozice o životě světce instalované v Louckém klášteře.

Ing. J. Kalný (dokončení příště)

ZNÁME SVOJI FARNOST?

TASOVICE

P r v n í z p r á v y

První domněnka je, že vesnici založil r. 1055 znojemský rychtář Tasso. 12. července 1234 bylo uděleno Louckému kláš-

teru patronátní právo na kostel v Tasovicích králem Václavem I. Darování tasovické fary Louce potvrdil olomoucký biskup Robert 20 června 1238. Roku 1241 žádal loucký opat Jan papeže Řehoře IX. o potvrzení patronátu tasovského, které se

mu dostalo. Od této doby bylo beneficium osazováno louckými řeholníky. Po reformě Josefa II. zanikl loucký klášter (1784) a roku 1796 byly celé Tasovice spojeny s nově utvořeným louckým velkostatkem. V roce 1827 kupuje šlechta Tasovice i s louckým velkostatkem. Po vzniku ČSR se obec Tasovice stala součástí nově vzniklého státu.

K o s t e l

Farní kostel je zasvěcen Nanebevzetí Panny Marie. Má tři oltáře: hlavní je zasvěcen Paně Marii s obrazem Nanebevzetí Matky Boží, malovaným r. 1858 malířem Charlemonem (kopie obrazu z mnichovské pinakotéky) a dva boční oltáře sv. Josefa a sv. Klementa Marie Hofbauera (původně byl zasvěcen sv. Šebestiánovi)

K o s t e l s v . K l e m e t a M a r i e H o f b a u e r a

Tasovice jsou rodištěm svatého Klementa Marie Hofbauera, prvního českého redemptoristy

Narodil se 26.12.1751, ve Znojmě se učil pekařem a při tom toužil po kněžství. Po vysvěcení v Itálii se stává apoštolem Varšavy a po vypovězení z Polska, díky nepříznivé politické situaci, působí ve Vídni, kde se stává vyhledávaným zpovědníkem a rádcem mládeže, umělců a intelektuálů. Svatořečen byl roku 1909.

Klášter redemptoristů s kostelem sv. Klementa Hofbauera byl vybudován počátkem 30. let 20. století v místech světova rodného domu. Stavbu projektoval

P o č e t o b y v a t e l

Rok	1930	1950	1961	1991	1997	2001
počet obyvatel	1493	1252	1294	1157	1245	1232
z toho řím.kat.	1485			646		446

vídeňský architekt Prof. Clemens Holzmeister. Vitráže oken zobrazující výjevy ze života svatého Klementa zhotovila brněnská dílna Kunisch a Smrž, oltář z kararského mramoru pochází z Rakouska. Slavnostní posvěcení kostela 8. října 1933 provedl brněnský biskup Dr. Josef Kupka.. Hlavní poutě jsou u sv. Klementa vždy v sobotu kolem 20. května v 17.00 hod., spojená s poutí pekařů a ve farním kostele v neděli po 15. srpnu. Tato pout' je

také poutí našich, polských a slovenských pekařů a cukrářů, spojenou s výstavou jejich výrobků v obecním přísálí kláštera a pohoštěním ve vinařském kraji.

F a r n o s t

Fara se připomíná již r. 1234. Zachovala se za všech bouřlivých dob. Nynější farní budova byla postavena roku 1780 Louckým klášterem.

V letech 1938-45 byla obec Tasovice součástí tzv. území Ostmark a tím i Třetí říše..

Po roce 1938 došlo téměř k úplné výměně obyvatelstva, takže v obci zůstal jeden Čech a jeden Slovák... V tu dobu byla obec již ryze německá. K osvobození obce došlo 7. května 1945 celkem v klidu. Odsun Němců byl proveden již v r. 1945. Po odsunu zde zůstalo asi pět z předválečných obyvatel.

Velkou oporou německým farníkům byl P. Ruppert Bendl, který odešel s odsunem Němců. Fara byla pak obsazena 28. 8. 1945 P. Leo Stýblem, kaplanem z Modřic.

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ

V měsíci červnu si připomínáme tato významná – kulatá výročí narození („N“) nebo kněžského svěcení („K“) kněží, kteří působí nebo působili v našem děkanství:

15.6.	Rob Romuald Štěpán OP	N 1974	Olomouc	35 let
18.6.	Dunda Marek	K 1994	Vranov n.D.	15 let
24.6.	Kárník Jaroslav	K 1979	Dyjákovičky	30 let
26.6.	Šiklar Irenej Robert OP	K 1999	Praha	10 let
26.6.	Rob Romuald Štěpán OP	K 1999	Olomouc	10 let
29.6.	Klimovič Pavel OM	K 1974	Vranov u Brna	35 let
3.8.	Hlávka Marek	N 1964	Veverská Bítýška	45 let

Všem oslavencům vyprošujeme hodně Božích milostí a Božího požehnání do dalších let jejich působení.

STRÍPKY Z POUTI ZE ZNOJMA DO MARIADREIEICHEN, 9.5.2009

Pout', to není jen tak nějaký výlet, turistický výšlap nebo dálkový pochod. Člověk se na ni ve svém srdci připravuje dlouho dopředu. Protože pout' – to je rozhovor s Pánem Bohem, poděkování nebo prosby proměněné na kroky. Kromě svačiny si každý poutník nese s sebou pomyslný uzlíček přání, starostí, proseb a díků, pro které pout' podniká.

Brzy ráno se vydáváme na cestu. Přizpůsobujeme se ostrému tempu P. Jindřicha a jáhna Jendy a zjišťujeme, že vyprávění o sedmimílových botách zřejmě nepochází jen z říše pohádek. Krokoměry odměřují první kroky (celkem jich bude více než 63 000). Udýchaně se modlím první růženec a myslím na ranní diskuzi, která se týkala cesty, kterou letos půjdeme. Je symbolické, že přesná trasa není předem určená, známý je jen 38 km vzdálený cíl. Je více možností a způsobů, jak k němu dojít. Vydáme se cestou přímou,

nejkratší, která však vede po frekventované státní silnici a je tudíž málo příjemná a také není bezpečná? Nebo zvolíme úzkou, ale klikatou pěšinu rozkvetlými vřesovišti, poli, loukami a vinohrady? Musíme také brát ohledy na vozičkáře Vaška. Pro něho je dnešní pout' velikým dobrodružstvím a testem zbrusu nového vozíku. Na každé křižovatce se musíme rozhodnout, zvolit správný směr. Jako v životě. Každý má jiný názor, ale není důležité prosadit ten svůj. Je nutné se dohodnout a jít dále společně. Je to složité i v rodině a v malé skupině poutníků, natož pak v celém státě nebo v Evropské unii.

Poutnice Šárka, skautka a turistka, velká milovnice přírody, cestou vzpomínala na Čapkova Kulhavého poutníka: „Tušila jsem, že také ‚kulhám‘ a to ve víře, že můj přístup k pouti je jiný než u většiny přítomných. Byla jsem však připravena tuto odlišnost překonat a snažit se nadšení věřících lidí vstřebat a krátkými rozhovory pochopit jejich zápal pro věc. Důležité je pocítit onu vřelou a radostnou atmosféru při cestě, například podáním ruky při překonávání překážky, nabídnutím doušku kávy, povzbudivým úsměvem při pohledu na unaveného člověka a při společném modlení a zpěvu.“

Maminka Marcela se synem Vaškem vzpomínají na nejtěžší okamžiky svého putování: „Když se pěší poutníci vydali lesem po cestách nesjízdných pro vozík, museli jsme pokračovat oklikou po silnici. Najednou jsme byli v neznámé krajině jen sami dva, po dlouhé cestě již unavení, bez opory ostatních. V ty okamžiky jsme si uvědomili, jak obrovská je síla společenství, ve kterém se jakoby nějak lépe nesou všechny ty bolavé nohy, puchýře a starosti. Před námi se vinula prázdná nekonečná silnice. Občas se objevilo pokušení Vaška naložit do doprovodného vozidla a zbytek cesty ho dovézt. Ale vůle putovat po svých byla silnější a on sám byl neuvěřit-

elně ‚umíněný‘, to zvládnout na vozíku až do konce i přes to, že ho už zmáhala únava a lehce zvýšená teplota. Ujížděl mi tak, že jsem ho občas ztrácela z dohledu. Ve chvílích, kdy jsem viděla Vaška s vozíkem v dálce jako malé nic a kolem něj se řítit autobus, prosila jsem ještě více o jeho ochranu. I v tom je síla společenství, člověk je při putování životem i po silnicích nějak silnější. Když jsme šli sami, uvědomili jsme si, jak jsme zranitelní. Celý zbytek cesty nás jakoby držela za ruku sama Panna Maria skrze modlitbu růžence, provázela nás takto až na samotný konec cesty. Jak velikou posilou je tato jednoduchá a posvátná modlitba! V předposlední vesnici před touženým cílem jsme míjeli kostel, kde právě byla mše svatá. Jaká byla naše radost, když jsme zrovna přišli do té nejtajemnější a nejvzácnější chvíle proměňování. Tak úžasné povzbuzení na cestě. Konečně jsme byli u cíle, Vašek dojel! A co bylo krásné? Že se v náručí Panny Marie sešla celá naše rodina. Do cíle totiž doputoval i náš Lukášek, který i přes velké sebezapření, puchýř na noze a občasné slzičky došel s ostatními poutníky lesem. Spolu s ním nás očekával v našem doprovodném autě s puchýřem na zadnici náš milovaný tatínek Radek.“

Před šestou hodinou večerní se kroměřery zastavily. Jsme na místě: Bože, náš nebeský Otče, stojíme před Tebou. Jsme trochu vyčerpaní a dost upocení a zaprášení. Přinášíme Ti svoje puchýře, bolavé nohy, svoje hledání a pochybnosti, svůj nepokoj i důvěru. A především: děkujeme za všechno!

Eva Jurmanová

Začal jsem tedy doplňovat mezery ve svém vzdělání, což v dospělosti nejde tak snadno, a kdoví, jestli to jde vůbec. (Fr. Nepil)

INFORMACE - bude vás zajímat

Letní rekreační pobyty pro rodiny

Rádi byste se svou rodinou strávili dovolenou v příjemné společnosti jiných rodin? Klub přátel rodiny opět připravil nabídku letních rekreačních pobytů pro rodiny s mnoha zajímavými programy pro rodiče i děti. Svou dovolenou můžete strávit v tuzemských střediscích nebo v Itálii. Máte-li zájem o letní rodinnou dovolenou, veškeré informace Vám ráda podá Petra Štefková, tel. 542 217 464, 731 402 731, e-mail petra.stefka@centrum.cz.

Diecézní pout' rodin ve Žďáru nad Sázavou

29. 8. 2009 od 9.00 do 16.00 zveme všechny na setkání rodin a setkání s otcem biskupem. Pontifikální mše svatá s otcem biskupem Vojtěchem Círklem bude sloužena v 10.00 hod. Po skončení mše sv. následuje bohatý program pro účastníky všech věkových kategorií. Vstup do všech muzeí v areálu zámku včetně Zelené Hory zdarma. Pro maminky s kojenci je k dispozici kyvadlová doprava mezi nádražím a areálem zámku.

CHARISMATICKÁ KONFERENCE

Jubilejní 20. ročník Katolické charismatické konference proběhne v Brně

Také letošní – jubilejní dvacátý – ročník Katolické charismatické konference se uskuteční v termínu 8. - 12.7.2009 již po třetí v jihomoravské metropoli. Záštitu nad konferencí převzal brněnský biskup Vojtěch Cíkrle a náměstek primátora města Brna MUDr. Daniel Rychnovský.

Katolickou charismatickou konferencí organizuje v České republice od roku 1989 hnutí Katolické charismatické obnovy. Jedná se o čtyřdenní akci duchovně formačního charakteru, určenou nejen pro členy a sympatizanty tohoto hnutí, ale i pro křesťany jakékoli spirituality i pro tzv. hledající.

Letošní motto zní: „Vzchopte se, já jsem to, nebojte se!“ (Mt 14,27)

Podrobné informace k organizaci a programu, včetně elektronické přihlášky, najdete na internetu na www.cho.cz nebo si je vyžádejte na tel. čísle +420 777 087 736.

Živá teologie. Spirituální dimenze člověka

Masarykova univerzita, Biskupství brněnské a Občanské sdružení Hippokrates se již čtvrtým rokem podílejí na pořádání kurzu *Živá teologie – Spirituální dimenze člověka*, který probíhá v rámci *Univerzity třetího věku*. V kurzu hovoří především vysokoškolské učitelé Masarykovy univerzity a Cyrilometodějské teologické fakulty UP v Olomouci. Mezi přednášející ovšem patří také např. brněnský biskup Mons. ThLic. Vojtěch Cíkrle, fyzik a astronom RNDr. Jiří Grygar, CSc. a ředitel Radia Proglas Mgr. Martin Holík.

Jde o tříleté vzdělávání umožňující hlubší poznání pravd z oblasti teologie a náboženství. Je určeno zejména pro osoby důchodového věku, kteří mají alespoň středoškolské vzdělání, obě podmínky však mohou být vážným zájemcům prominuty. Přednášky se konají jednou za dva týdny vždy v pátek odpoledne v centru Brna. Výuka je bezplatná, Masa-

rykově univerzitě je však třeba uhradit zápisné ve výši 600 Kč.

Kurz bude zahájen v září 2009, vzhledem k omezenému počtu míst je však třeba přihlásit se k účasti co nejdříve: nejlépe emailem na adrese bioeti-

ka@bioetika.cz, případně dopisem zaslaným na adresu Občanské sdružení Hippokrates, Míčkova 59, 614 00 Brno. Program kurzu a další informace jsou k dispozici na www.bioetika.cz.

Kratochvilné čtení na dovolenou

(Z knihy "The prayer of the frog" od P. Anthony de Mello SJ)

Derviš se vydal na pouť do Mekky. Vyčerpán se uložil ke spánku na okraji města. Upadl do dřímoty a tu jej probudil rozhněvaný poutník: „Je čas, kdy všichni věřící skládnějí svou hlavu směrem k Mekce, a ty jsi k posvátnému městu nastrčil své nohy. Co jsi za muslima?“ Derviš se ani nepohnul. Jen otevřel své oči a řekl: „Bratře, prokázal bys mi laskavost a natočil mé nohy tak, aby ukazovaly tam, kde není Bůh?“

Babička: „Modlíš se každý večer?“ Vnuk: „Samozřejmě, babi.“ „A každé ráno?“ „Ne. Přes den se nebojím.“

Čtyři stupně modlitby: já mluvím, Ty nasloucháš. Ty mluvíš, já naslouchám. Nikdo nemluví, oba naslouchají. Nikdo nemluví, nikdo nenaslouchá: Ticho.

Starý muž. sedí bez hnutí hodiny v kostele. Jednoho dne se ho kněz zeptá, o čem s Bohem hovoří. „Bůh nemluví. Jen poslouchá,“ odpověděl. „A co mu tedy říkáš?“ „Nic. Jen naslouchám.“

FARNÍ ŽIVOT

PRAVIDELNÉ AKCE

- Každou neděli při mši sv. v 9 a v 11 h u sv. Mikuláše je během kázání **program pro malé děti** s katechetkou na faře.
- Každou neděli po mši sv. v Příměticích je na faře otevřena **knihovna**.
- Každou neděli po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19.30 h **adorace**.
- Každou první neděli v měsíci je v 9 h u sv. Kříže v kapli sv. Dominika **latinská mše sv. dominikánského ritu**; vchod kostelem.
- Každé pondělí od 15.45 h na faře u sv. Kříže u dominikánů ve Znojmě se koná **setkání aktivních členů Mariiny legie**.
- Každé pondělí před večerní mší svatou u sv. Kříže u dominikánů je **modlitba růžence za mír**.

- Každé pondělí v 18 h v Únanově **dětská mše**.
- Každé pondělí v 19 h na loucké faře **pravidelné modlitby matek**.
- Každé úterý v 19.00 h na faře u sv. Kříže je **zkouška chrámového sboru**.
- Každou středu v 18. h na faře v Louce je **mše sv. pro děti a mládež**.
- Každou středu po večerní mši sv. u sv. Kříže u dominikánů je do 19 h **adorace**.
- Každý čtvrtek v 18 h (v zimním období v 17 h) v Kuchařovicích **dětská mše**.
- Každý pátek v 17 h u sv. Jana Kř. u kapucínů **mše sv. po celý školní rok**.
- Každý první pátek v měsíci v kostele sv. Markéty v Příměticích je příležitost ke krátké adoraci po mši sv. v 18 h. Během adorace je možnost přistoupit ke svátosti smíření.
- Každý pátek v Louce na faře v 19.30 h **mše sv. s mládežnickými zpěvy a katechezí**; po mši sv. volné povídání ve společenství; jsou zváni všichni, zvláště mladí lidé.
- Každou sobotu ve 14.30 h v **Nové nemocnici** mše sv. v prostorách odd. 130, vedle prodejny novin v 1. poschodí; vchod do nemocnice pro návštěvy; příležitost ke sv. zpovědi; možnost přinést sv. přijímání na pokoj; tel.: 515 227 723; 736 523 600.
- **V letním období** budou mše sv. ve všední dny v Příměticích, Kuchařovicích, a Mramotvicích v 18.00 h.

PŘIPRAVUJE SE

- 31.5. **Boží hod svatodušní** – diecézní sbírka na Charitu
- 4.6. ve 20 h u sv. Mikuláše **adorace** před prvním pátkem.

- 5.6. **první pátek** – u sv. Mikuláše celodenní výstav; mše sv. v 8 a 17 h; příležitost ke sv. zpovědi od 15 do 17 h.

- 5.6. **Den otevřených dveří** chrámu sv. Markéty a Památníku Prokopa Diviše (otevřeny od 9 do 20 h), Křížového sklepa (otevřen od 11 do 20 h) v Příměticích. Mše sv. v chrámu sv. Markéty je v 18 h. Doprovodný program v Křížovém sklepe a v Hotelu „N“ je na plakátech.

- 6.6. **první sobota** – měsíční pouť v Hl.Mašůvkách v 18 h; autobus ze Znojma v 17 h. Mši sv. celebruje biskup Pavel Posád s průvodem Božího Těla; autobus odjíždí ze Znojma v 17 h.

- 6.6. **Turnaj v malé kopané** v Citinicích; Inko: 731 402 650; 731 402 652; email: jindrichcoupek@seznam.cz; sobotka@fatym.com

- 7.6. při farní mši sv. v Louce bude **1.sv. přijímání školních dětí**.

- 7.6. v 8 h u sv. Kříže na **Svátek Nejsvětější trojice** bude hlavním celebrantem o. Carlos Aspíres Costa, magistr dominikánského řádu při příležitosti vizitace provincie.

- 7.6. odpoledne **Dětský den**; 13,30 – 14,00 h sraz dětí na faře u sv. Mikuláše. V Louce v 15 h na loucké faře tradiční dětský den, kam jsou všechny děti s doprovodem zváni.

- 7.6. **Farní den v Příměticích**: odpoledne otevřen chrám s možností prohlídky věže, prohlídka fary, farního areálu, možnost posezení v čajovně či protáhnutí v posilovně, hry pro děti, občerstvení. Srdečně zveme.

- 7.6. v 18 h na faře u sv. Mikuláše pokračuje **kurz víry**.

- 10.6. v 15 h u sv. Mikuláše **křest a 1. sv. přijímání** dětí ze speciální školy.

- 11.6. **Slavnost Těla a Krve Páně** bude v louckém kostele v 18 h mše sv.; u sv. Mikuláše v 8 a v 17 h.

- 13.6. v 16 h v Lechovicích poutní **setkání mládeže Ain Karim**.
 - 13. – 14.6. **Poutní slavnost sv. Antonína na Hradišti sv. Hippolyta**; slavnost začíná v sobotu v 17 h přivítáním poutníků a zahájení slavnosti v kostele sv. Hippolyta; otevření mezinárodní výstavy obrazů „**In honorem Dei**“; v neděli 14.6. ve 14 h **poutní procesí a mše sv.** u sv. Antonína; celebruje P. Marian R. Kosík, O.Praem, opat v Nové Říši; bližší informace na plakátech.
 - 14.6. v 9 h **Slavnost Božího Těla** v Horním parku; Eucharistický průvod do kostela sv. Kříže; mše sv. v 10 h nebude; mše sv. v 8 a v 11 h bude.
 - 14.6. v 15 h v **Popicích měsíční modlitba** za víru v pohraničí; pěší jdou z Kraví hory ve 14 h; autobus nepojede.
 - 14.6. Kuchařovice – **110 let založení hasičského sboru**: 11.00 mše sv., (mše sv. v Mramoticích v 8.00 hod; v Příměticích v 9.30)
 - 20.6. v 16 h u sv. Mikuláše **1. sv. zpověď dětí**.
 - 21.6. v 9 h u sv. Mikuláše **1. sv. přijímání dětí**; sbírka na bohoslovce.
 - 21.6. v 18 h na faře u sv. Mikuláše **kurz víry** – poslední před prázdninami.
 - 24.6. v 19 h u Sv. Kamene za Hnanicemi **česko-německá pobožnost**; autobus pojede v 17.30 h z Kuchařovic přes Přímětice, Znojmo – lázně, Palackého, Vídeňská u mostu, Konice a Hnanice.
 - 27.6. v 9 h v Brně na Petrově **svěcení nových kněží** – také jáhen **Jan Krbec** od sv. Mikuláše.
 - 28.6. ve 14 h v Hrádku u Znojma v kostele sv. Petra a Pavla **děkanátní oslava roku sv. Pavla** – jubileum 2000 let od jeho narození; autobus ze Znojma ve 13 h Vídeňská u mostu, Palackého, lázně, Přímětice.
 - 29.6. v 18 h v louckém kostele mše sv. **na Slavnost sv. Petra a Pavla**.
 - 30.6. v 17 h u sv. Mikuláše **mše sv. pro děti na ukončení školního roku**.
- ### ČERVENEC
- Od 1.7. do 31.8. (o školních prázdninách) u sv. Kříže **nebudou ve všední dny ranní mše sv.**
 - Přes školní prázdniny se nebudou konat **pravidelná středeční setkání maminek s malými dětmi**. Příští setkání budou oznámena v zářijovém zpravodaji.
 - 2.7. ve 20,00 h **adorace** u sv. Mikuláše před 1. pátkem.
 - 3.7. **první pátek** – u sv. Mikuláše celodenní výstav; mše sv. v 8 a 17 h; příležitost ke sv. zpovědi od 15 do 17 h; o dalších pátcích o prázdninách mše sv. v 17 h nebude.
 - 4. a 5.7. **Hlavní pouť v Hlubokých Mašůvkách**.
 - 4.7. sobota:
 - 15 h mše sv. v kostele v německém jazyce
 - 16 h Křížová cesta v kostele
 - 18 h růženec
 - 19 h mše sv. a světelný průvod
 - 5.7. neděle:
 - 6 h a 7.30 h mše sv. v kostele
 - 9 h (celebruje P. Mons. ICDr. Karel Orlita z brněnského biskupství) a 10.30 h v Lurdské jeskyni
 - 13 h Křížová cesta na Kalvárii a svátostné požehnání
 - 4.7. v sobotu odjíždí ze Znojma jediný autobus v 16.30 h z Vídeňské u mostu, Palackého, Lázní, Přímětická a Přímětice; zpět po skončení průvodu asi v 21.30 h.
 - 5.7. v neděli zvláštní autobus nepojede

- 5.7. **Slavnost sv. Cyrila a Metoděje** v 10 h v Havraníkách **poutní slavnost** - slavná mše sv.; V Konicích, Hnanicích ani v Šatově mše sv. nebudou; všichni jsou zváni do Havraníků.
- 6.7. v 15 h v **Třešti u Jihlavy primiční mše sv.** novokněze Jana Krbce.
- 8.7. v 17 h u sv. **Mikuláše primiční mše sv.** novokněze Jana Krbce.
- 19.7. v 10.30 h na Hradišti **poutní mše sv. v kapli sv. Eliáše a sv. Josefa.**
- 19.7. v 15 h v **Popicích měsíční modlitba** za víru v pohraničí; pěší jdou z Kraví hory ve 14 h; autobus nepojede.
- 25.7. na svátek sv. Jakuba bude **hlavní pouť v Konicích a zároveň oslava 100 let od postavení kostela**; slavná mše sv. bude v 15 h a poté společné přátelské posezení při hudbě a občerstvení. Všichni jsou srdečně zváni.
- 26.7. v 18 h výroční **mše sv. na hradě Cornštejn** u Bítova.
- 26.7. ve 20 h u sv. Mikuláše **velký koncert** – Haydn: Oratorium Stvoření.
- 6.8. ve 20,00 h **adorace** u sv. Mikuláše před 1. pátkem.
- 9.8. v 18 h **mše sv. v Novém Hrádku** u Lukova; parkování nejbližší u bunkru mezi Podmolím a Lukovem a pak 3 km pěšky.
- 15.8. **Slavnost Nanebevzetí Panny Marie**; mše sv. v 8 h u sv. Mikuláše; v 17 h německá mše sv. při setkání rodáků; u sv. Kříže mše sv. v 7 h.
- 15. - 16.8. farnost Znojmo-Louka pořádá tradiční **výstavu jirín a mečíků**; výstava je otevřena od 9 do 12 a od 14 do 18 h; během výstavy je možnost prohlídky kostela a krypty.
- 16.8. v 10.30 h na Hradišti **poutní mše sv. ke cti sv. Hippolyta**, mučedníka, patrona proboštského kostela.
- 16.8. v 11 h **poutní mše sv. na hradě Bítov**; v 10.45 h průvod od studánky.
- 16.8. v 15 h v **Popicích měsíční modlitba** za víru v pohraničí; pěší jdou z Kraví hory ve 14 h; autobus nepojede.
- 18.-22.8. **IX. pěší pouť ze Znojma na Velehrad.**
- 22.8. ve 12 h na **Velehradě poutní mše sv.**; celebruje o. biskup ze Žiliny; **autobus na Velehrad** pojede ze Znojma v 5.30 h od lázní, Palackého a Vídeňská u mostu; Je třeba se přihlásit na faře u sv. Mikuláše; cena 200 Kč.
- 29.8. **Diecézní pouť rodin** ve Žďáře nad Sáz. – v klášteře 9 – 16 h.

SRPEN

- 1.8. v 18 h **městská pouť v Hlubokých Mašůvkách**; autobus odjíždí ze Znojma v 17 h.
- 2.8. **Slavnost Porcinkule** – mimořádně v kostele sv. Mikuláše; mše sv. v 9 a 11 h; pak celé odpoledne výstav Nejsvětější svátosti; sv. zpověď od 14 h; v 17 h zpívané nešpory a svátostné požehnání.

KOSTEL SV. JANA KŘ. u kapucínů na Nám. TGM

je uzavřen kvůli opravě interiéru (asi do konce velkých prázdnin). Všechny mše sv. jsou přesunuty do kostela sv. Mikuláše.

Pokračování kurzu víry: 7.6. a 21.6. vždy v 18 hod na faře sv. Mikuláše.

ŽIVOT FARNOSTÍ ZNOJMA vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Dolní Česká 3. Kontaktní adresa redakce Ing. Kania Jindřich, Pražská-Sídl. 6/F, 669 02 Znojmo. Mail kaniajindrich@volny.cz
Registrováno OÚ Znojmo pod č. 37102291. Pro vnitřní potřebu farností Znojma. Za obsah článku odpovídá autor; příspěvky nejsou stylisticky upravovány; nevyžádané příspěvky se nevrací. Názory autorů nemusí být totožné s názory redakce. Uzávěrka je vždy 20. předcházejícího měsíce. Doporučená cena 5.- Kč.

Tisk POLYGRAF Znojmo